

Voluntari al tram que calgui

written by Roger Salmeron | 13 de setembre de 2016

Arribes a dos quarts de nou del matí, perquè t'ha tocat. Treballes dotze hores i com cada any no pots gaudir de l'acte, però com que ja portes uns quants anys fent el mateix, en realitat, no ho trobes a faltar. Mires les cares dels teus companys i companyes al final de l'acte. Cares totes cansades. Quan estàs al carrer, a les parades, atenent a gent, repartint punts, tot i el bon humor i les ganes, el suor i la fatiga van desgastant-te. Et compromets al dia següent a estar a les nou del matí per descarregar la furgoneta i guardar tot el material al magatzem. Al matí, a les vuit, envies un missatge dient que no pots anar-hi, que tens el peu fotut per culpa del calçat del dia anterior, però hi acabes anant amb les xancles de la piscina per no deixar penjats als companys.

T'emportes un gran somriure, molta satisfacció per la feina ben feta, un moreno paleta, unes "birres" amb els companys a l'acabar la feina i una foto davant de TSJC amb un cartell que posava "*Defensarem els nostres representants fins al final*". Penges la foto al Facebook i la gent et felicita per la feina ben feta, t'agraeixen que gent com tu hagi fet possible l'acte, però recordes que no ha estat *culpa* teva, sinó de la gent que hi ha vingut. Ells i elles han estat les que l'han fet gran.

Ho fas perquè sents que ho has de fer, perquè la catalanitat és un sentiment que s'ha de compartir i creix i s'enforteix al ser compartit. Ho fas perquè t'agrada comprovar que no t'has tornat boig ni estàs sol al pensar el que penses sobre Catalunya, sobre el seu futur i com podem viure millor. Som un poble en moviment.

Tens moltes ganes de passar un 11S a la platja amb els teus amics, dinar una paella i fer una migdiada. Estàs fart d'esperar i d'infantilismes. Estàs fart perquè ets

independentista i vols viure en una república d'homes i dones lliures, de ciutadans, no vols viure en un règim post-franquista monàrquic que et considera súbdit. I si ets català, a més, et fa pagar el beure.

Esperes que la classe política catalana segueixi donant passes fermes, vols una majoria parlamentària sòlida. Tens molt clar on estaràs si ataquen les institucions i els càrrecs electes del teu país: al carrer. Amb tots els teus companys i companyes, que ja són els teus amics i amigues, que també són els teus veïns i veïnes, que són el teu país.